

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

**Izida v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.**

Rokopisi se ne vračajo.

**Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure dopold.**

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina lista:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 77.

Maribor, dne 3. julija 1911.

Letnik III.

Komu so pomagali nemškutarji?

Ptuj, 2. jul. 1911.

Na podlagi številke smo dokazali, kako so pri ožji volitvi nemškutarji po mnogih občinah korporativno volili Ploja. Liberalcem, ki so ves prepir izzvali, so te številke seveda silno neljube. Zvijajo in zagovarjajo se, da ima človek v svojo žalost pri vsem svoj gaudij. V svojih stiskah so poklicali na pomoč celo „naprednjakinje“, seveda take, ki so ormožkim kmetom zelo — drage, a tudi te jih ne morejo rešiti. Mogoče so jih celo še nekoliko potegnile v blato. Kakor je Vaš list že poročal, je ta draga liberalna „naprednjakinja“ javno priznala, da so nemškutarji že pri glavni volitvi ponekod volili liberalnega kandidata.

Mi odkrito povemo, da se nam zdi zelo neokusno baviti se s to nečedno afero. Nismo prijatelji Plojevi in njegovih liberalnih adjutantov, vendar bi bili prezrli, da je doletela slovenski narod sramota, da so se ljudje, ki hočejo biti Slovenci, družili in pajdašili z narodnimi izdajicami. Sramota je to dejstvo za ves narod in če prav so jo zakrili liberalci, bi bili vendar molčali, ker nečemo spravljati našega naroda pred drugim svetom ob ugled. Toda liberalci, ki so imeli slabo vest, so pričeli kričati in sedaj smo prisiljeni govoriti jasno in odkrito, da ne bo onečastjen ves narod, ampak samo oni, ki trobijo v liberalni rog. In, hvala Bogu, tega našega ljudstva ni več veliko.

Na naše pozitivne številke, katere bi pa lahko še izpopolnili, ne vedo liberalci povedati drugega, kakor par čenčarij in pa neresnico, da so bili v navedenih občinah oddani Plojevi glasovi — liberalne rezerve. Risum teneatis amici! To z resnobo trdi v „Slov. Rarodu“ od dne 30. junija dopisnik, ki ga vežejo gotovo ozke vezi na famozno naprednjakinjo.

Samo površen pregled dotičnih številke in lažnjivost je jasna. V Pobrežju pri Ptuj, ki je glasovito nemškutarsko gnezdo, je dobil Brenčič pri prvi volitvi 40 glasov, pri drugi 41, Ploj pa prvič 11, drugič 52; za Orniga je bilo oddanih 91 glasov. Na Zg. Pristovi je dobil Brenčič prvič 9 glasov, drugič 6, Ploj pa prvič 1, drugič 48; Ornig jih je imel 40. In tako dalje. Mislimo, da je to dovolj jasno. O kakih

liberalnih rezervah seveda ne more biti govora in so Plojevi glasovi — glasovi nemškutarjev.

A pride še lepše. „Narodov“ dopisnik se sklicuje na „Stajerca“. Ne sledimo radi liberalcem na to polje, ker se nam gabi podkrepljevati resničnost svojih trditve s „Stajercem“, toda ker smo prisiljeni, pa naj bo. Liberalni informator tedaj trdi, da „Stajerc“ potrjuje, „kita so njegovi pristaši ali ostali doma, ali pa so se držali gesla: kmet za kmeta in so volili pri ožji volitvi Brenčiča.“ To je prostaška in grda laž. „Stajerc“, na katerega se sklicujejo liberalci, v svoji številki od dne 2. t. m. nasprotno odkrito pove, da je „velika množica naših volilcev (nemškutarjev) za Ploja glasovala.“ Še več! Zadnja opora lažnjivih liberalcev „Stajerc“ podaja tudi to veleznačilno izjavo: „Na prvi izjavi smo, da je najnavadnejša in najpodlejša laž, da bi se bili mikot stranka za Brenčiča potegovali. V celem volilnem boju nismo proti dr. Ploju skoraj nič pisali in govorili. Pač pa smo v listu in na shodih pisavo in besedo pabijali s t. i. ameriško stranko.“

Tako! Mislimo, da je to zadosti za zadnjega liberalnega beba. Za vse večne čase ostane na slovenskih liberalcih sramotni pečat, da so se družili z nemškutarji.

Liberalci motijo pogrebe.

Zalec, 2. julija 1911.

Komaj so liberalci slovesno proglasili kancel-paragraf kot glavno točko svojega političnega programa, že so storili danes korak naprej ter začeli motiti cerkvene obrede. In to pod tako obežilnimi okoliščinami, da so se ljudje prestrašeno vprašali: Ali smo že tako daleč?

Petrovski občani so nesli svojega priljubljenega in obče spoštovanega tovariša gospoda Franca Kuder k zadnjemu počitku. Spremljali so ga med petjem cerkvenih žalostink in med molitvijo vernega ljudstva. Ko se je spreved pomikal mimo Janžekovičeve gostilne, je žalujoče spremljevalce vznemiril naenkrat odurni klic iz gostilne: „Živio Roblek!“ Niti pred veličastvom in resnobo smrti ne morejo torej liberalci krotiti več svoje besne strasti.

dah, a na čeladah perje. Videti so bili, kakor ti le vrhovi, kadar na nje večerno sonce posveti. Ko bi stopili malo na stran, bi pa videli, kako se vrhovi svetijo. Visoko na vrhah sede oblaki, to so kakor čelade, a za oblaki razprostirajo se temne meglice, in to so tista krasna peresa. Ravno taki videti so bili francoski jezdeci; rekali so jim: stara garda. Napoleon peljal jih je sam v vojsko. Kadar jim je rekel: Zaigrajte jim jedno! zasvetile so se nad njihovimi glavami svetle, kakor kadar se bliska, in konji so zapropotali s podkvami, kakor kadar slišite nad Bilihovim grmeti. A to, otroci, vam je bila muzika, da je niti na žeganju ne slišite, in vendar zna štika precej dobro igrati. Kadar so tako začeli in da so se oglasili še topovi, padale so vrste, kakor padajo jeseni listi raz drevja. Taka je bila ta stara garda. Pred takimi stal je takrat naš polk, mi smo bili proti njim pravi pritiklavci. A pri Lipskem j'm Napoleon ni rekel: Otroci, zaigrajte jim jedno!, ne, rekel je: danes, otroci moji, se imate biti in svetu pokazati, da stara francoska garda ume ali zmaga ali umreti. V resnici je stal pri Lipskem proti njim celi svet, a ko smo šli drug na drugega, mislil sem, da je sodnji dan. Jaz sem stal v prvi vrsti, a cela prva vrsta je videla, kako so se nad našimi glavami blesketali meči, kakor kadar se na nebu bliska; a potem nismo videli več, kajti nad nami je donelo, kakor bi se bojevalo sinje nebo. Videl nisem nič, slišal nisem nič, a zdelo se mi je, da plovem po širnem morju in da se z menoj potaplja plavajoča ladija. Vera mi, ravan pri Lipskem bila je krvavo morje, in po tem morju plavaljo jih je tisoče in tisoče. A od te stare garde jih je tam ležalo največ, in Napoleon je sam jokal za svojimi kirasirji, ki so imeli žolte oklepe, kakor so žolti ti le drevesni vrhovi. Vedel je, zakaj jim je rekel, da se morajo danes biti s celim svetom in da morajo celemu svetu pokazati, da ume stara garda ali zmagovati ali umirati. Tri četrtinke teh junakov ostalo je pri Lipskem, a ostanek nekje drugje. Takih

Toda še ni bilo dovolj! Ko je dragemu ranjke-mu na pokopališču govoril duhovnik-prijatelj zadnje besede v slovo in so vsa srca bila zatopljena v žalost in prevzeta od bridkega trenutka, vprizorijo liberalci neposredno pred pokopališčem zopet rabuko, da so se vznemirili vsi pogrebci in bili moteni v resnobnem premišljevanju žalostnega dogodka. Od groze, da je priklopela liberalna strast in podivjanost že tako daleč, se je zganilo vse ljudstvo, ki je bilo na pokopališču navzoče, in za hip je nastal mučen nemir. Mnogo liberalne surovosti so marsikateri navzočih že doživeli v zadnjem času, toda da se ta ne ustavi niti pred vrati pokopališča, kamor smo položili svoje drage k večnemu miru in počitku, tega smo se zavedli z grozo in strahom še le danes.

Francoskim in portugalskim razmeram hitimo nasproti. Protiverske struje so v vseh državah na delu, da se tem prej približamo njih ciljem. Ravno kar prihajajo tudi iz Madrida vesti, da so tamkaj okoli strani napadli udeležnike procesije z Najsvetejšim. Vrgli so bombo, ki se je razpočila in nevarno ranila več oseb.

Nasproti dogodkom, ki smo jih doživeli v zadnjem času tudi na slovenski zemlji na Stajerskem, ne smemo mirovati. S podvojeno, s potrjeno silo moramo na delo, da zajezimo naval besnega liberalnega sovražstva proti veri in cerkvi in obranimo naše ljudstvo pred nevarnostmi kulturnega boja. Po tem boju hrepenijo očitno naši liberalci. Za kancel-paragrafom je prišlo motenje vere.

Evharistični kongres v Madridu.

Madrid, 24. junija.

Skoroda vsi narodi in vse kronovine so poslali svoje zastopnike v mesto ob Manzanaresu, v Madrid. prišli so v velikem številu tako duhovniki kot laiki, visoki dostojanstveniki in priprosti kmetje. Tudi avstrijski katoličani smo v razveseljivem številu zastopani. V Lurdu so se zedinile posamezne skupine, odkoder so skupno pohitele preko mesta Burgos v Madrid.

Od petka je celo mesto v veselem razburjenju. Nad 10.000 udeležnikov je prihitelo, da javno in neu-

armad svet ne bode videl več. Take bi bile, kakor je bila pri Lipskem, tudi ne, in takega generala, kakor je bil Napoleon, tudi ne. A to vam rečem: Še danes mi je žal po njihovem cesarju. Vidite, nosil je zlato krono; a ko je bil tak, kakor ste vi, ni imel ničesar. Ko je pa zrastle, bali so se ga vsi, najbolj pa tisti, katerih predniki so kraljevali že sto let in stoletja. A še potem so se ga bali, ko so mu gardo do zadnjega pobili. Peljal so ga daleč čez širno morje, dali so ga v ječo, zamorili so ga kakor ptica-sokola, ki mu poročajo peroti in ga denejo v kletko z mrežo, da živi za omrežjem in se muči, dokler ne pogine. A sedaj veste že dosti tega, toliko vam nobeden ne pove, in kaj takega tudi ne slišite.

Starec je umolknil, zavijal si brke, a otroci si niti šepetati niso upali.

„Greste lahko domov“, dejal je za trenutek in otroci so ga ubogali. A niso šli radi, ker niso ničesar dobili; grofa ni bilo, da bi bil med nje meta! drobiž kakor kamenje.

„Pride gospod grof še danes?“ vprašal je Skuro Martin.

„Ne pride“, odgovoril je Dragon tako tiho, da ga je deček komaj slišal. Na nebu so se že začele prikazovati zvezdice, a za gozdom priplul je mesec, zakriviljen kakor turška sablja. Starec sedel je pa še vedno med vratmi, in ljudje so hodili gledat starega Dragona; to je bilo nekam zapisati. Sedel je, kakor bi nikdar ne bil vojak; vojak, ki je osivel v francoskih vojskah, ki je poznal Napoleona boljše kakor polkovnika v Zlatcu, kojega gardo je pomagal moriti.

Starec je bil sedaj večkrat sam doma. Gospod grof jezdil je vsak dan v Tejrico, in vračal se je vedno še le pozno proti polnoči. Vsak teden dobival je denar iz svojega posestva, a ni bil še četrtek, ni imel ničesar več, včasih je bil pa že v ponedeljek — suh.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Zapeljali so ga.

(Iz češčine)
(Dalje.)

„Le jezdi brez mene, le jezdi in poslušaj jih. Videl boš, da te zopet zapeljejo. Si jih tako že poslušal. Oni so te nagovorili, da pustiš Dragona doma, ker se ga boje, da bi njihove nepoštenosti ne brai iz njihovih oči. Tako, tako, Dragon“, pokimal je z glavom stavec, otrl si oči, vzhljnil se, zavihal brke, zaklical vaške otroke, da bi ne bežali pred njim in je šel med nje.

Danes se ga še bojazljivci niso bali, vsi so se nakopili okoli njega, molčali in vprašaje zrl v njega, čemu ima objokane oči. Videl so mu v očeh solze, ki so v kapljah drle na njegove brke, a kaj takega preje še nikoli niso pri njem videli.

„No tako, otroci, danes niste dobili nič, vidite, da ne“, začel je stari vojak. „Pojdi sem, ti, Skura; kako te že imenujejo?“

„Martin“, je rekel deček.

„Dobro; tudi mene imenujejo Martina, že 17 let, a v vseh teh 17 letih, dečko, mi tako ni bilo, kot mi je danes. S stariim gospodom jezdaril sem po vseh njegovih potih, povsod bil sem z njim, in če je v naš grad prišel sam cesar, vprašal je po meni. Vidite, dečki in dekleta, tako je bilo včasih, a danes sem pa sam doma, čisto sam. A da mi ne bo preveč hudo in da vi ne boste jokali, ker danes niste prav ničesar dobili, vam nekaj povem. A to si morate dobro zapomniti!“

Vsi otroci so posedli okoli starca, niti dihati si niso upali, a stari Dragon jim je pripovedoval, kako je bilo v Napoleonovih vojskah in kako so se s Francozi bili pri Lipskem.

Stali so tam, otroci moji, proti našemu polku cele vrste kirasirjev v žoltil oklepih in žoltil čela-

strašno manifestirajo svoje prepričanje, svojo živo vero.

Skoroda celotno špansko časopisje pozdravlja navdušeno ali vsaj uljudno kongres in razmotriva njegov pomen v verskem, političnem in gospodarskem oziru. Samo en del radikalnih listov, ki so popolnoma podobni našim liberalnim, čuti potrebo, s psovkami in zasmehovanjem obkladati udeležence.

Na vse je pa napravilo dober vtis, da nas sprejemajo povsod s tako brezobzirno uljudnostjo celo nasprotniki; če primerjamo naše razmere s tukajšnjimi, pač mi Avstriji ostanemo v tem oziru daleč, daleč za Španci.

Po celem mestu vihrajo zastave, ki s svojimi barvami: rdeče-rumeno-rdeče neprijetno bočajo v oči. Nekatere hiše so okrašene z girlandami in pisanimi preprogami. Posebno tista ulica, po kateri se bo pomikala slavnostna procesija, je naravnost razsipno okrašena.

O veličastnosti slavnostne procesije smo si lahko napravili pojem včeraj, ko je prišel v Madrid poslanec papeža, kardinal Aguirre. Ljudi je bilo pred kolodvorom dosti časa pred prihodom vlaka nabito polno. Ko je pa prišel vlak in je izstopil papežev zastopnik, so zagromeli urnebesni klici, kakor razdivjano morje. Po celi poti po mestu je sprejemala množica z navdušenimi klici karđinala, ki se je nato odpeljal v kraljevo palačo, kjer je izstopil.

Združenje ogrskih poljedelcev.

Pod pokroviteljstvom ogrske vlade se združuje ogrski poljedelci, da varujejo interese svojega stanu. Več kot 8000 poljedelcev je prišlo dne 21. junija k deželnemu kongresu v Kečkemet, deset posebnih vlakov je bilo treba, da je prevažalo to ogromno število ljudstva.

Kongresu je prisostvoval poljedelski minister grof Serenyi; tudi drugi člani vlade so bili navzoči. Kongres je postal vsled tega pomemben, ker je prišlo veliko število malih kmetov.

Energično se je protestiralo proti uvozu argentinskega mesa. Precej pozornosti so posvetili zborovalci novemu kolonizacijskemu in parcelacijskemu zakonu. Ravno tako strokovnim zvezam in organizaciji močnega agrarnega bloka v parlamentu. Shodu, na katerem je bilo zbranih več kot 10.000 oseb, je predsedoval tajni svetnik dr. pl. Daranyi. Sklepi so bili soglasno sprejeti.

Jako ostro je protestiral grof Serenyi proti temu, da se namerava pri trgovskih pogodbah, ki se sklepajo z Bolgarsko, Črnogoro in Grško, spremeniti dosedanja carinska smer. Govornik je predlagal sledečo resolucijo:

Kongres ne smatra uvoza argentinskega mesa samo za škodljivega, temveč ta uvoz krši tudi carinsko in trgovsko pogodbo z Avstrijo. Zato pozivlja kongres poslance in poljedelske interese, da zavzamejo proti uvozu argentinskega mesa energično stališče.

Politični pregled.

Cesar ne gre v Isl.

Cesar je svoj načrt, namreč da odpotuje v Isl, spremenil in ostane na Dunaju toliko časa, da se snide z državni zbor, katerega bo otvoril s prestolnim govorom. Do tega sklepa je prišel cesar po nekem razgovoru s prestolonaslednikom.

Državni zbor.

Parlament se snide po zadnjih vestih dne 15. t. m. V prvi seji bo predsedoval svoječasn predstnik Fuchs kot starostni predsednik. Predsednikom bo izvoljen dr. Sylvester. Prestolni govor se bo prebral dne 17. t. m. Načelnik krščansko-socialne stranke bo poslanec Fink. Dosedaj je bilo v zbornici 23 katoliških duhovnikov, sedaj jih bo 12.

Narodni dan na Hrvaškem.

Hrvaško časnikarsko društvo je sklenilo, da ne bo izhajal v Zagrebu in na celem Hrvaškem dne 5. julija, to je Narodni dan v prid hrvaškim manjšinam, noben list.

Turčija in Črnagora.

Veliko vznemirjenje je na Cetinju povzročil turški ukaz, da se ima divizija reditov namestiti v Anđori. Črnogorski poslanik v Carigradu je dobil nalogo, da zaradi tega posreduje pri turški vladi. Dobil je odgovor, da Turčija ne misli napasti Črnogore, ali da je bilo pojačenje vojaštva potrebno, če se Malisori ne podvržejo do zadnjega roka, ki jim je bil v to dovoljen.

Vstaja v Albaniji.

Na pritisk evropskih velesil se je vdala turška vlada, da je priznala Albancem večje koncesije. Ministrski svet je dovolil Malisorom nositi orožje. Turška vlada zgradi na svoje stroške vsa poškodovana poslopja in razdeli med obubožano prebivalstvo živila ter hoče tudi skrbeti za one, ki so šli med vstajo čez mejo. V deželi Malisorov naj opravljajo tudi v bodoče službe le uradniki, ki so zmožni deželnega jezika in vojaštvo, ki se dviga iz vrst Albancev, naj ostane v domovini. V Carigradu mislijo, da so vstasi pripravljeni sprejeti te ponudbe.

Nastop novega ministrskega predsednika.

Baron Gautsch je že v soboto dne 24. junija prevzel vse posle ministrskega predsednika. V četrtek dne 29. junija ga je cesar zaprisegel; pri tem aktu sta bila navzoča najvišji komornik grof Gudenus in zunanji minister grof Aehrenthal. Nato je cesar zaprisegel še novega cesarskega namestnika za Nižje-Avstrijsko, barona Bienertha. Nato je cesar tako Gautscha, kakor Bienertha sprejel v daljši zasebni avdijenci.

Vstaja v Mehiki.

„Morningpost“ poroča iz Mehike: 3000 ustašev pod vodstvom Jureza, ki so odpadli od Madera in so se na svojo pest nadalje bojevali, so se polivrgli vladu. Jurez je pobegnil čez mejo v Združene države severoameriške. Meščanska vojska v Mehiki je definitivno končana.

Portugalsko.

„El Liberal“ poroča iz Lizbone: V Coimbri je prišlo do raznih vojaških nemirov. Vojaki so priredili monarhično demonstracijo, v sprevodu so nosili sliko bivšega kralja. Iz Lizbone sta odšla v Coimbro dva odvetnika topništva.

Portugalska vlada je ukazala, da se na severu dežele pomnože posadke in da se skliče rezerviste od zadnjih treh let. Gre se za varnostne odredbe, ki so utemeljene v političnem položaju.

Poročila od severne meje se glasijo jako kritično. V zbornici se je izrazil notranji minister, da smatra stališče republike za utrjeno, akoravno je dana možnost, da pride do nemirov. Portugalska vlada se je odločila, uporabiti stroge odredbe, da zavaruje republiko pred rojalističnimi napadi. Več kot 20.000 rezervnikov je vpoklicanih, ki se morajo zglasti tekom 48 ur.

Rusija.

V baltiški ladjedelnici so dne 29. junija spustili v morje prvi ruski dreadnought „Sebastopol“.

V Peterburgu so zadnje dni zaprli hčer generala Prossen, učiteljico Mošencavo, hčer dvornega svetnika Myoktina in veliko dijakov in dijakinj, ker so zapleteni v socialno revolucionarno organizacijo.

Francosko.

Ministrski predsednik Caillaux je razvil svoj program ter je v svojem programnem govoru poudarjal, da bo novo ministristvo rešilo kako hitro mogoče volilno reformo in prišlo pred parlament z novo davčno reformo. V zunanji politiki bo novo ministristvo zasledovalo staro pot.

Kitajsko.

Kitajske oblasti zabranjujejo kulijem potovati v vzhodnoazijske ruske province. Ruska vlada namreč gradi velike vojaške stavbe, za katere rabi 40.000 kulijev, a dobila jih je še le 2000.

Raznoterosti.

Odlikovanje. Cesar je podelil garde-majorju J. pl. Andrejku z Livnograda naslov in značaj gardnega podpolkovnika.

Mi in Nemci. „Marburgerer“ si je drznila prinesiti notico, v kateri naravnost pozivlja k bojkotu slovenske puškarske zadruga v Borovljah. V nekem oklicu na nemške lovce pravi med drugim, da eksistirajo tudi slovanske trgovine z slovskimi potrebščinami, katerih pa nobeden Nemec ne bode počastil s kakim naročilom. To je vendar čisto odkrito pozivanje k bojkotu in da se tukaj državni pravdnik ni ganil, se nam zdi jako čudno. Nas je pa zadnjič, ko smo le dali žandarjem blagohoten nasvet, takoj zaplenil.

Kancelarparagraf. Od vseh strani nam prihajajo glasovi, ki se zgražajo nad protiverskim postopanjem liberalcev. Marsikaj se je pričakovalo in že doživelo pri naših liberalcih, ki se delajo včasih hinavsko po-božne, da bodo pa oni prvi vrgli v javnost kulturno-bojni klic, to je pa vendar presenetilo. Nujno potrebna je rešitev mnogih gospodarskih in socialnih predlog, in priti v tem času s klicem po „kancelarparagrafu“, je zločin nad ljudstvom, ki so ga zmožni edino le liberalci.

Zanimive skrivnosti. Iz nemškutarsko-liberalnega ljubimkovanja so nastale zanimive posledice. Zadnji „Štajerc“, ki je ves ogorčen radi liberalnega utajenja volilnega kompromisa v ptujsko-ormožkem okraju, pove o liberalno-nemškutarskih zvezah marsikaj pikantnega. Nemškutarsko glasilo piše: „Sedaj pa pridejo gotovi ljudje in pravijo, da bi se mi morali pri ožji volitvi za dr. Ploja potegovati. Potem pridejo zopet drugi ljudje in lažejo, da smo se mi kot stranka za Brenčiča potegovali. Ker se te lažnjive in zavijte novice nekako sistematično širi, hočemo stvar brezobzirno pojasniti. In ako to ne bode zadostovalo, prišli bomo prihodnjič z imeni na dan. Kajti to naj-novejšo gonjo proti „Štajercu“ ne vodijo samo prepričani pričaši dr. Ploja, temveč tudi gotovi v vsakem oziru krakovidni ljudje, ki dajejo s tem duška svojem osebnemu sovraštvu proti delavnemu našemu Or-nigu. To so ljudje, ki bi morali biti po svojem političnem in narodnem naziranju najhujši sovražniki Ploja, ki pa zgolj iz neosnovanega osebnega maščevanja svoje prepričanje zahtajajo. In to so konečno tudi ljudje, ki so se dali od Plojašev z obljubami ali pa z denarjem podkupiti. Ako ne boče miru, povedali bomo brezobzirno imena teh čednih ljudi.“ Res, ne-odkritost in ovinkarstvo rodi vedno značilne posledice.

ce. Spletke med nemškutarji in liberalci so v resnici povsem vredne teh združenih prijateljev.

Bratci se poznajo. Štajercijanci in liberalci, ki so šli v volilnem boju tako lepo roko v roki proti S. K. Z., so sedaj naenkrat v lasel. Nemškutarje jezi, da se jih sedaj po končanem, brezvspešnem delu liberalci sramujejo in so začeli odkrito govoriti. Med drugim pove zadnji „Štajerc“, kako so ti združeni bratci, ki se dobro poznajo med seboj, delali v volilni borbi. Glasilo liberalnih zaveznikov piše: „In to so končno tudi ljudje (Plojevi volilci namreč), ki so se dali od Plojašev z obljubami ali pa z denarjem podkupiti.“ Z denarjem se je tedaj podkupovala za izvolitev Ploja. Ker piše tako „Štajerc“, ki radi zvez z liberalci razmere dobro pozna, nam ni treba pisati komentarjev.

Zaprte šole. Radi ošpic med šolskimi otroci so zaprte šole v St. Ilju, M. Snežni, Cmureku in sosednjih krajih.

Slovensko društvo za Štajersko s sedežem v Mariboru je imelo v soboto dne 1. julija v uredništvu „Slovenskega Gospodarja“ svoj občni zbor, ki je bil prav dobro obiskan. Gospod stolni dekan dr. Iv. Mlakar, ki je vodil zborovanje, je podal kratko zgodovino tega nekdanjega važnega političnega društva. Društveni tajnik je poročal o delovanju društva, ki je dejansko poseglo vmes pri občinskih volitvah na Tezni in Kamnici ter ima posebno velike zasluge zato, da se je odbil napad Nemcev in nemškutarjev na slovensko-nemško šolo v Leitersbergu. Iz blagajnikovega poročila je sledilo, da je gmočno stanje društva ugodno. Pri volitvi novega odbora je bil z vzklikom izvoljen dosedanj predstnik dr. Ivan Mlakar. Ostali odbor je tako-le sestavljen: podpredsednik dr. Josip Leskovar, blagajnik dr. Karl Verstovšek, tajnik Vl. Pušenjak, odborniki: dr. Franc Kovačič, Bende, Studenci, Franc Thaler, St. Ilj, dr. Lukman, Ferdinand Leskovar, profesor Gabriel Majcen; namestniki: župnik Muršič, Fram, Franc Zebot, Šlojč; pregledovalca računov: dr. Anton Medved in Vinko Žolgar.

„Edinosti“ v album. Pred nekaj dnevi smo mi in po nas „Slovenec“ ostro prijeli tržaško „Edinost“, ker je po lažnjivi liberalni maniri trdila, da so Brenčiča glasovali štajercijanci. Navajeni smo že, da najdemo „Edinost“, ki se drugače hinavsko dela za nadstrankarsko, pri vsakem, še tako iz trte zvitem očitaniu v vrstah liberalnih obrekovalcev, toda zgovor, ki ga je prinesla na naše opravljeno apostrofiranje, je tako zahrbtn in nepošten, da ga moramo pribiti. „Edinost“ pravi, da bo odgovarjala na naše opravičene očitke, ko bo „Slovenec“ dokazal, koliko socialdemokratskih glasov je dobil na Krasu liberalni dr. Gregorin. To strahopetno umikanje je povsem vredno slovenskih liberalcev ob Adriji. Vidi se, da so hodili naši in tržaški liberalci skupno v šolo ovinkarstva. Mi smo s številkami dokazali, da so štajercijanci volili pri ožji volitvi, ampak ne našega Brenčiča, pač pa dr. Ploja, ki je „Edinosti“ zelo pri srcu. Poštenost in lojalnost, na katero se „Edinost“ tako sklicuje, bi zahtevale, da v svojem odgovoru vsaj prizna, da je delala krivico našim borilcem na severni narodni meji. Vse drugo izgovarjanje je zlobno in se ga mora obsoditi. Seveda, iskati politično dostojnost pri liberalcu je nevhvaležno delo in naj si bode tudi tržaški

Poročila iz hmeljskega trga. Zatec, dne 24. junija. V zadnjem času je bila hmeljska trgovina brez pomena, kajti trgovalo se skoroda ni nič. Razpoloženje je v kljub temu jako trdno ostalo, ravno tako tudi cene. Zatečki hmelj se plačuje po 170—180 K za 50 kg, kakoršna je pač kakovost. Tujega hmelja ni bilo v prometu, kajti tega je jako malo v zalogi in se odjemalcem ne more ugoditi. Notira pa 145—162 K za 50 kg. Vreme tudi sedaj ne pospešuje rast rastline. Jako bi bilo želeli izdatnega dežja, ker je vsled visoke temperature, kakor tudi vsled vednega vetra zemlja izsušena. Rastlina pa se je do sedaj pokazala jako stanovitno in je po večini dosegla tri četrtine hmeljovke, po nekod pa celo višočno. Uši je zmiraj manje in tako je upanje, da v slučaju ugodnega vremena ne bo žetev tako slaba, kakor sedaj nekateri črnogledi prerokujejo. Tudi iz drugih krajev na Češkem prihajajo razmeroma ugodna poročila o hmelju. Povsod ovira rast nekaj hladno in deževno vreme, nekaj pa uši, katere pa izginjujejo. Povsod se izraža upanje, da bode žetev še precej ugodna.

Štajersko.

Maribor. Telovadni odsek S. K. S. Z. Orel v Mariboru ima v sredo dne 5. julija ob 9. uri zvečer v uredništvu „Slovenskega Gospodarja“ svoj občni zbor, na katerega se vabijo vsi naši somišljeniki.

St. Ilj v Slovenskih gorah. Podružnica „Slovenske Straže“ za St. Ilj, Jarenino, St. Jakob, Svečino in Sv. Kungoto ima prihodnjo nedeljo dne 9. julija po večernicah v šentiljskem Slov. domu svoj redni občni zbor, na katerem bo med drugimi tudi govoril gospodnik iz Maribora. Obmejni Slovenci in Slovenke, v nedeljo dne 9. julija vsi na to važno zborovanje v St. Ilj, da si zaslužimo zopet nov načrt našega narodno-obrambnega dela! Narodni naši nasprotniki so vedno bolj drzni, zatoorej vsi na delo za obrambo naše domovine!

Fram. Umrli je dne 28. junija 1911 v 34. letu svoje starosti Viktor Kamšek, kmet v Framu, zapustivši mlado ženo iz znane rodbine Dolarjeve iz Slivnice, in 90 let starega očeta.

Pobrežje pri Mariboru. Tukaj je slavil včeraj državni poslanec Malik svoj „Siegesteier.“ Pripeljal se je ob 9. uri zvečer v spremstvu tukajšnjega „feierbera“ na vrt gostilne Plevčak. V imenu občinskega zastopa ga pozdravi odbornik Jerauš (sedaj Jerausch). Navzočih je bilo kakih 50 Malikovcev, med temi gotovo ena tretjina šolske mladine. Takoj pri pozdravu pozivlje Jerauš vse navzoče, da se oglašijo tisti, kateri bi bili zmožni, da bi poročali „Marburgerci“ in povdarja, da si Pobrežanje enkrat za vselej prepovejo, da bi se še kdaj drznili kdo drugi, nego Malik, priti v njihovo občino s snubit glasov, vrgli bi ga tako vun, „dass er mit den Rockzipfeln am Eichbaume hängen bleibt!“ Nato se zahvaljuje Malik „für die geleistete stramme, völkische Arbeit“, povdarja, da so se njegovi nasprotniki posluževali vseh mogočih gnusnih sredstev v tem volilnem boju (medklici: 20.000 K je imel Rauter na razpolago!), da, še celo cesarski namestnik je dal svoj avtomobil Rauterju na razpolago. Slednjič se še zahvali Malik šolski mladini, češ, da je tudi ista veliko pripomogla k sijajni zmagi s tem, da je venomer klicala: Heil Vincenc Malik!, ter pridno trgala lepake nasprotnika raz sten in dreves. In konečno Malik še povdarja, da je njegova pismenska pošta podvržena neki posebni kontroli; pisma, katera on piše, ne dobe naslovniki ter bodo tozadevno grozovito pocukal vladni aparat. Tukaj je Malik izrekel težko obsodbo nad poštnimi uslužbenci. S tem, da so zapeli „Die Wacht am Rhein“ so zaključili ta „Siegesteier.“

Marenberg. Tukaj je umrl v sredo notar Mat. Bežan, star 62 let. Zadel ga je srčna kap. Pokopali ga bodo na graškem pokopališču.

Ptuj. (Naznanilo Jož. Zupanca.) Za ptujsko okolico se je lani ustanovila posebna kmetijska podružnica, ki je začela letos delovati. Predsednik podružnice je bivši učitelj Zupančič, tajnik gospod Jožef Zupanc, vinarski inštruktor za ptujski okraj, blagajnik je nek posojilnični uradnik. Ti gospodje so silno delali za izpolnitev dr. Ploja in proti podpredsedniku podružnice Mihaelu Brenčiču. Da je to resnica, dokažemo s tem, da so nekateri udje podružnice dobili zaupna pisma na Plojev shod, „Sloga“ se je vseprek vsem udom pošiljala ves čas volilnega boja; nekateri so jo dobivali kar z „Gospodarskim Glasnikom“ skupaj. Iz tega je razvidno, da ima načelstvo podružnice glavno skrb za razširjanje plojaštva in trhlega liberalizma. Že navadna pamet nam pravi, da bi načelstvo podružnice moralo biti vsaj nevtrarno, ker je kandidiral podpredsednik podružnice, gospod Brenčič. Toda ti gospodje voditelji podružnice ne marajo kmeta, marveč hočejo gospoda. Naj bi se za podružnico tako brigali, kakor se za Ploja, pa bi bilo vse dobro. Stvar se bo v prilog Ploju nadaljevala, kot se razvidi iz tega Zupancevega naznanila, katero je poslal oznaniteljem po farah: „Na mnoga vprašanja tistih, kateri imajo še dobiti drugo polovico brezobrestnega posojila, odgovorjam, da zadržuje ministrstvo izplačevanje. Priporočal bi pa, da se obrnejo, dotičniki na dr. Miroslava Ploja, senatnega predsednika na Dunaju, mogoče lahko on izposluje izplačevanje.“ Zupanc m. p. — Na to dobe gospodje svoj čas odgovor.

Cirkovce. Ker otroci govorijo resnico, poslušajmo, kako sta se Hrašev Stanko in Tolinčekov Cenček pogovarjala! Stanko: „Cenček, zakaj ne belijo Tvoja mama svoje hiše, zakaj belijo Buršino kočo?“ Cenček: „A ne veš, da so moj ata velikega Pljuja popali gor na Buršine dle, jaz sem pa potem tistega Pljuja kepal in hišo zamazal, pa so Buršina tetica ateka kregali in rekli: „Jaz bom iz mesta že Pljuja poslala, če mi hitro ne pobeliš cele stene.“ Stanko: „A se Tvoj atek boji Pljuja?“ Cenček: „Bojijo, bojijo, zato ga doma na hiši nočejo imeti, ga le drugim po noči nosijo v štiro.“ Stanko: „Moj dedek so pa dobili napisanega malega rudečega Pljuja in še pajkclje tobaka.“ Cenček: „En stric so pa naši mami povedali, da imajo naš atek, stric Drašek, Ferkov Tonč, učitelj Janko in Starašini Gusti za več let še preveč Pljuvega in Ornigovega tobaka.“ Stanko: „To so ti srečni strici, ki imajo toliko tobaka, da ga lahko kadijo, čikajo in šnofajo. Zdaj grem hitro povedat atetu, da imajo boter Tonč preveč tobaka.“ Cenček: „Pridi kmalu nazaj, da se še kaj pomeniva o teh stricih!“ Stanko: „Bom že. Pa srečno!“

Sv. Marjeta niže Ptuj. Zunkovič se ponuja. Celo šmarjetska fara je z odstopom nadučitelja Zunkoviča od orgljanja nad vse zadovoljna. Zunkovič je pač menil, da le on ve, kako se na orgljah proslavlja čast božja. Zdaj pa vsi priznavajo, da je bilo le čiga miga, celo najhujši Plojaši. Po celi fari se glasi: „Takega organista pač takega!“ Seveda Zunkoviča to boli. Kaj začeti? Zunkovič si pomaga iz zadrege. Orgljal bi rad, pa kaplanu ne; pa tudi njemu bi, če bi mu on hotel biti blapec. Hajd k župniku: „Gospod župnik, pri vaših mašah bom orgljal, pri kaplanovih pa ne, razun da prekliče po časopisih in pred cerkvijo, kar so pisali drugi.“

Središče. Slučajno sem dobil „Sloga“ od dne 16. junija 1911 v roke in našel dopis iz Središča, v katerem se hudiče na dopisnikom iz Središča v „Straži“ in „Slov. Gospodarju“ štev. 66, reki, da so sramotilni za Središčane, in dopisnika „Straže“ imenuje pritepenca. Resnici na ljubo bodi povedano, da so dopisi do pike resnični in ne sramotijo Središčane v obče — katere pač dopisnik „Sloga“ sramoti — ampak dopisnik graja tako se nazivajoče „naprednjake“, ki surovost in neotesanost fantalinov zagovarjajo. Središčani so z majhno izjemo verni in dobro mis-

leči, in če jih je veliko dr. Ploja volilo, volili niso, kakor dopisnik „Sloga“ piše, z lastnimi možgani, ampak na pritisk naprednjakov, katerih vodja je župan, poslodajalcev, sosedov, kumičev, vinskih bratcev itd. Nekateri že zdaj spoznavajo sleparije, katere so se godile v času volilnega boja. S časom bodo spoznali, kdo je njih prijatelj, ali oni, ki je veren in pravičen, in dober gospodar, ali oni, ki z besedo obljubi, v dejanju pa ne izvede in sam sebi slabo gospodari. — O gospodarstvu in trgu drugokrat!

Kaplja. Velikanski vihar. V torek dne 27. jun. je naenkrat prihrul nad našo občino strahovit vihar, ciklon v pravem pomenu besede. Trajal je sicer samo 8—10 minut, toda v tem kratkem času je napravil velikansko škodo. Najmočnejše dreve je lomil kakor bilke, tako da je petim posestnikom popolnoma uničil gozdove. Iz večih hiš in gospodarskih poslopj je odnesel strehe. Škode je gotovo več tisoč kron. Državni poslanec gospod dr. Verstovšek se je takoj podal na lice mesta in si je ogledal škodo. Storil je že tudi primerne korake, da se bo prizadetim omilil udarec, ki jih je zadel.

Celje. Nesreča na železnici. V Rimskih toplicah se je ponesrečil 44letni železniški delavec Lovr. Novak. Lokomotiva mu je odrezala nogo. Ponesrečenega, ki je oče 5 nepreskrbljenih otrok, so spravili v celjsko bolnišnico.

Dramlje. V nedeljo dne 9. julija se ustanovi pri nas Mladeniška in Dekliška zveza. Pri slovesnosti govori gospod dr. Hohnjec.

Polzela. Dotičnega klopisnika, ki je v „Narod. Listu“ pisal o menih vedoma neresnične in lažnjive vesti, pozivljam tem potom, da javi svoje ime, da se lahko pred sodnijo dogovorimo, drugače ga pa imenujem nesramnega lažnjiveca in obrekovalca. Ivan Golihleb.

Petrovče. Črna zastava je te dni žalostno vihrala z naše občinske hiše ter nam naznanjala tužno vest, da je dne 30. junija preminol iz naše sredine velečislani naš tovariš in občinski svetovalec gospod Franc Kuder. Komaj 46 let star je moral po dolgi in mučni bolezni zapustiti po ljubem možu žalujočo ženo, za skrbnim očetom se jokajoče otroke in nas njegove mnogostevilne prijatelje in znance. V nedeljo 2. julija je bil njegov pogreb na žalski mirodvor. Velika množica ljudi se je zbrala, da spremlja dragega rankega k zadnjemu počitku. Pogreb je vodil gospod provizor Schreiner ob asistenci petih duhovnikov, in med njimi sta bila ta dan med nami zaposleni poslanec dr. Korošec in prijatelj blagega pokojnika gospod kurat Fink iz Maribora. Na pokopališču sta govorila ranjkemu ganljive besede v slovo gospod kurat Fink in Friedrich iz Mirasana. Liberalci so izrabili tudi ta žalosten dogodek, da pokažejo svojo brezmejno podivjanost. Že iz Janžekovičeve gostilne je klical nekdo in motil pogreb z neokusnim klicem: „Živio Roblek.“ Med govorom gospoda Finka na mirodvoru je neki liberalce zopet začel kričati ter motil pogrebne obrede. Pričakujemo, da državno pravdnništvo tukaj poseže s krepko roko vmes, kajti tudi v interesu države in vse javnosti je, da se vsaj pred obličjem smrti ustavi vsaka strankarska strast.

Bočna, kdo bo tebe troštal? Naši stari prijatelji, liberalni Gornjegrajski, so na Petrovo prišli patrocinij obhajati, dasi jih doma ni pri procesiji svetega Rešnjega telesa ni bilo zraven, to pa zato, ker pri volitvah niso vsi po njihovi melodiji plesali. Po pet jih je šlo nagovarjat enega volilca, pa se jim le ni udal, ampak raje doma ostal. Kaj bo, če se bode vsi skregali med sabo, s staro liberalno trdnjavo? Sama se bo podrla kot jerihonsko zidovje. Dunaj je predaleč, da bi vam prišel pomagat, dasi edino tja še veselo upirate oči!

Dol pri Hrastriku. Naši liberalci so se zelo ušteli. Računali so, da dr. Kukovec zmaga pri ožjih volitvah dne 20. junija. Vsled tega so imeli v naprej v mislih že vso zmagro. Prišlo bo v Hrastrnik 400 Sokolov proslavljat dr. Kukovca dne 25. junija. Res jih je prišlo, pa ne 400, ampak 52 z domačimi vred preklinjat svoj poraz. Obžalujemo Peklarjevega fanto, da se je s to prireditvijo tako blamiral pred Nemci, ki so imele orožništvo pripravljeno, češ, 400 Sokolov zna je Hrastrnik na glavo postaviti. Tako se smeši slovenska moč pred Nemci.

Junaki znanosti.

V Baltimore v Ameriki se je sedemnajst dijakov, učencev profesorja dr. Charlesa E. Simona, ameriškega strokovnjaka za zdravljenje raka, dalo istemu na razpolago kot poskusni predmeti.

Dijaki so že več mesecev prisostvovali poizkusom, ki jih je dr. Simon izvrševal na živalih, in ti poskusi so sedaj po sebi zaključeni. Sedaj se gre za to, na nižjih stvareh dosežene vspehe preizkusiti na ljudeh. Kajti trpečemu človeštvu imajo pač služiti posledki zdravniških preiskav in zasledovanj.

Dr. Simon je čutil pač z upravičenim ponosom dokaz skoraj neomejenega zaupanja, ki tiči v tej blagodušni poztvornosti njegovih učencev, vendar je izjavil, da ponudbe ne more sprejeti brez vsakega pomisleka. Še le pozneje naznani svoj končno veljavni sklep.

Ti sedemnajsteri dijaki pa so junaki. Pravi junaki v besede najlepšem, najresničnejšem, najobsežnejšem in najplemenitejšem pomenu. Vojak gre pogumno v smrt. To je ob sebi umevno; kajti vojna je njegova obrt in smrt na bojišču smatra za najčastnejši završek vojaškega življenja.

Neskončno več višjega telesnega in moralnega poguma, nego zreti neprestrašeno smrti v obraz na bojnem polju, je pa treba, v polni zavesti drznega čina ponuditi zdravo, krepko telo v svrhu zdravstvenega poskusa, ki utegne lahko povzročiti eno najstrašnejših bolezni z neizrečno mučno smrtjo. Pri tem se prinaša ta žrtev brez vsake nade na dobiček, edinole v službi človekoljubja in v prid znanosti.

Mladi Baltimoreci niso prvi in ne bodo zadnji učenci zdravilske vede, ki poskušajo na lastnem telesu in so pri tem v nevarnosti, plačati izkušnje s trajno hiravostjo ali življenjem. Odkrijmo se pred temi prvoborci znanstva, temi dobrotniki človeštva! Kot junaki žive, trpe in umirajo ter zaslužijo v najvišji meri, da jih kot take častimo.

Kranjsko.

V Idriji je prevzel županske posle socialdemokrat Ivan Štraus s 1. julijem. In liberalci si še upajo trobiti v svet, kako močno in utrjeno stališče da imajo v Idriji. Jim bo počasi odklenkalo tudi v njihovi najmočnejši trdnjavi.

Razgled po svetu.

Linčani šofer in avtomobil. V predmestju Barcelone sta se dve mladi deklici stari 10 in 12 let, povračali na kolesih s sprehoda. V neki ulici, ko sta vozile preko ceste, je zadel na njiju nek avtomobil in ju v pravem pomenu besede razmesaril. V kratkem času se je zbralo občinstvo okoli avtomobila, zgrabilo šoferja in ga v strašnem pomenu besede linčalo. Nato je množica napadla avtomobil in ga zažgala. Policija je morala nastopiti z golimi sabljami in razgnati razjarjeno množico.

Kubelikove gosli. Jan Kubelik je igral te dni v Londonu na goslih, ki jih je kupil za 100.000 mark. Kubelik je izjavil, da bi jih ne prodal tudi za dvojno ceno. Gosli so stare 200 let in že sto let ni nihče na njih igral. Skozi 40 let so počivale v zbirki mister George Haddock. Te gosli se smatrajo za najboljše na svetu.

Stroj za reševanje eroplanov. Iz New-Yorka poročajo: Znani elektrik markiz Antonio, ki je pred letom dni vzbudil pozornost aviatikov, je napravil stroj za reševanje eroplanov. Stroj je tako urejen, da se more aviatik — ako se mu pripeti v zraku kaka nesreča — s tem strojem spustiti ravno na zemljo iz višine 5000 m.

Ukradeni nakit v gledališču. Iz Londona poročajo: Med sijajno predstavo v gledališču Convent Garden je bil neki dami ukraden nakit, vredno 300 tisoč mark. Dama je zapazila, da jej manjka nakit, ko je odhajala iz gledališča. Prijavila je stvar in ravnatelj gledališča je dal preiskati vse sumljive osebe ali brez vspeha. Sodijo, da nakit ni bil ukraden, ampak izgubljen. Onemu, ki ga najde, je ponujena nagrada 10.000 mark.

Katero je pravo ime Hercegovine. Današnja Hercegovina je dobila svoje ime od Stjepana Hercega. Prej se je imenovala Humska zemlja — Zahumlje-Hum. Pri Mostaru nasproti zapadu leži hrib Hum. Za časa Mihajla Viševića v X. stoletju je bil na tem hribu grad Huma, po njem so se nazivali Viševići humski gospodari, Humska zemlja, Zahumlje, Hum. To je šlo skozi ves Srednji vek. Vse listine in izkazi omenjajo Hum in Zahumlje. Ime Hercegovina je nemškega izvira, dočim je Hum slovanskega korena. — „Hrvatska Zajednica“ zato predlaga, naj bosanski deželni zbor sklene, da se Hercegovina izpremeni v starodavno ime Zahumlje ali Hum, in nato pristanejo gotovo Srbi, Hrvati in muslimani.

Italijanski kralj splezal po lestvi v cerkev. Iz Rima poročajo: Kralj Viktor Emanuel je prišel pred kratkim civilno oblečen v spremstvu treh oseb v Palombaro, da bi obiskal cerkev San Giovanni in Argentella, ki slavi zaradi svojih umetnin. Ko je prišel kralj pred cerkev, jo je pašel zaprto. Naprosil je nekoga viničarja, ki je prišel mimo, naj mu ponesse lestvo, da bi splezal skozi okno v cerkev. Viničar je ustregel želji in kralj je res splezal v cerkev skozi odprto okno. Ko si je ogledal notranjost cerkve in jo fotografiral, je odšel iz cerkve po istem potu, koj je prišel vanjo. Viničar, ki je čakal pri lestvi, je končno krajca spoznal ter vprašal kralja: „Ali je gospod mogoče Njegovo Veličanstvo kralj?“ Kralj mu je smehljaje pritrtil ter mu stisnil zlat v roko. Rato se je vrnil s svojimi spremljevalci v avtomobilu v Rim.

Petkratni milijonar — davčni defraudant. Pred poltretjim letom je umrl v Dortmundu na Nemškem pivovarnar in livar Avgust Klönne, ki se v življenju ni prav nič razlikoval od ljudi svojega razreda. Radosti življenja je prav zelo cenil, a pri vsem tem pa vendar ni pozabil na kopičenje svojega kapitala. Za svojo osebno porabo je potrošil na leto 130 do 140 tisoč mark. Ampak v enem je bil skop čez mero: v plačevanju davkov. Davčna oblast je izsledila, da je petkratni milijonar zamočlal vsako leto 130.000 mark dohodkov; vsled tega je terjala od dedičev povračilo 19.500 mark. Dediči so brez ugovora plačali zahtevani znesek in s tem priznali, da je milijonar ukani državo za težke tisočake. Könnejevi delavci kajpaua niso mogli prikriti očesu davčne oblasti niti vinarja. Delavski dohodek se obdači na podlagi mezdnih seznamov in obdačenju ne uide niti en vinar. Privilegij za davčne goljufije imajo le ljudje, ki imajo na milijone premoženja in stotisoče dohodkov. In ta privilegij izkoriščajo izdatno.

Na prodaj
ste **dve novi hiše**
vsaka za 14.000 K. Maribor,
Gospodarska ulica št. 6.

Učenec
z dobrim sročevalom se
sprejme v trgovini A. Pinter-
ja v Slov. Bistrici. Učenec
mora tukaj tudi trgovsko šolo
obiskovati kar je posebno za
vpoštevati.

Organist
eccelljanec-tenorist ki sprejme
ob enem tudi cerkveniško slu-
žbo, mladooženjen, žena ši-
vilja, trezen in zvest v svo-
ji službi, želi službo nastopi-
ti na kakšni srednji ali več-
ji fari. Naslov pove upravi-
ništvo tega lista.

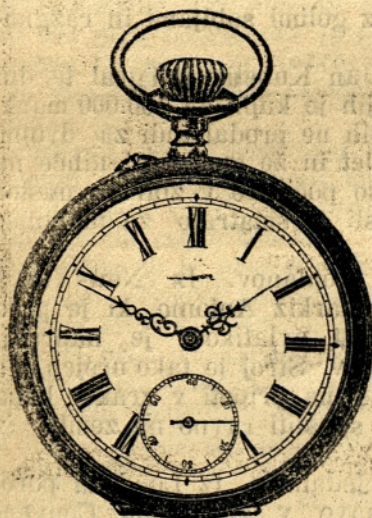
Vage

za vagona, voze (most-
ne), centimalne, skalove,
decimalne, za živino,
tablicove in vsake dru-
ge vrste za gospodarske
in obrtniške namene iz-
deluje ter priporoča po
nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.

Pijte samo Tolstovrško slatino.
Naroči se v Tolstem vrhu, Guštanj, Koroško.

Slovenci pozor!

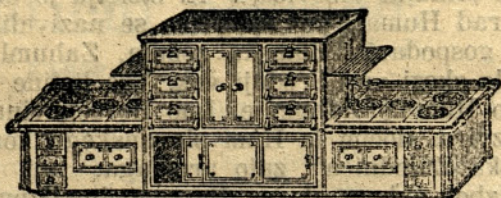

Vam ni potrebno naročiti
pri tujih tvrdkah, ker pri
domaćem slovenskem
urarju dobite vse in do-
bro blago.
Zahtevajte poseben cenik
za birmo.
Gramofone s slov. ploščami
iz najboljših tovarn.
Popravila se točno in hi-
tro izvršujejo.

**Urar, očalar in
zlatar**

Franjo Bureš Maribor
Tegethofova cesta št. 39.

Tovarna za peči H. KOLOSEUS
Wels, Goruje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa,
emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele,
restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s
plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki
trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj
„Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki
naj se vračajo. Ceniki zastoj.

**Kje se kupi dobro, poceni in fino
obuvalo?** Edino le v največji celjski
izdelovalnici in zalogi čevljev pri

Štefanu Strašek, Rovaška ulica 3.
Velika izbira finih moških čevljev na za-
drago, kakor tudi čevljev za ženske in
otroke. Velika zaloga različnih sandal in
knajpovskih čevljev, kakor tudi čevljev
za tenis.

Z spoštovanjem
Štefan Strašek, Celje.

Za potovalno sezono.

Kovčeki za potovanje! Vseh vrst ročni
kovčeki iz govejega usnja in bogato
zalogo **usnjatih galanterijskih**
stvari kakor oprav za konje, jahalne
potrebščine itd. priporoča

Rudolf Novak, Maribor

jermerar in sedlar — Grajski trg.

Samo lastno izdelovanje.

Zdravilišče TOPLICE
na Kranjskem belokrajnska železnična postaja
Straža-Toplice.

Akratotherme 36° C; zdravi se z kopelmi in z pitjem vode; izredno us-
pešno proti protinu, revmatizmu, ischias, nevralgiji, raznim ženskim
bolezni. Velik kopalni basen, posebne kopeli in močvirne kopeli. Jako
udobno opremljene tujske, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje.
Gozdnata okolica. Dobra in vredna restavracija.

Sezona od 1. majnika do 1. oktobra.
Prospekti in navodila se dobijo brezplačno pri upravitelstvu kopališča.

Kjer sta v redu tek, prebava,
Sta telo in duša zdrava!
Torej: Da ne boš bolan,
Vživaj pravi „FLORIAN“

želodčni likér

je pripravil tek in prebavo marsikomu, ki je
zaman kupoval draga in neprijetna zdravila!

Ljudska kakovost liter K. 2:40.

Kabinetna kakovost liter K. 4:80.

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Dobro rodbinsko kavo

priredi že mali dodatek „pravega“ Francka: „s
kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled svo-
je nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kako-
vosti našel je pravi Franck toli priljubljen
sprejem v slehernem gospodinjstvu.

M. Sabukošek

krojaški mojster v Celju

priporoča svoj

**modni salon
za gospode,**

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Trgovina špecerijskega blaga
Milan Hočevan Celje
Zaloga pražene kave „Au Mikado“.

Priporoča za tekoči čas pod zagotovilo točne
in solidne postrežbe:

ruskega in kitajskega čaja, pristnega jamajka ruma,
slivovke, brinjevca, konjaka in raznovrstnih likerjev.
Sveže rozine, grozdice, civebe, mandelne, lešnike,
orehe, bosanske češplje, strdi itd.

Živinorejcem nudim za pitanje svinj dobro
znanega „Lucculus“, mastina in klajno apno. Ob
času setve opozarjam p. t. kmetovalce, da se dobi
v moji zalogi zanesljiva, kaljiva semena za polja
in vrtove.

Tudi priporoča raznovrstne voščene druge in
sveče, kadilo in olje.

Slikar in pleskar
Prevzamem vsa dela
dekoracijske, slikarske in
plesarske stroke, katera izvr-
šujem vestno in po najnižjih cenah.
Mihael Dobravec v Celju
Gospodarska ulica 5.

**Zahtevajte v gostilnah katoliško-
narodne liste Straža in Slov. Gosp.**

Hotel Trabesinger v Celovcu :
Velikovska cesta št. 5

se priporoča

potnikom, ki prenočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo
lepe, snažne in po zimi zakurjene sobe po 1 K do
5 K, okusne jedi, dobro pijačo po ceni.

Veliko dvorišče za vozove in tri hleve za konje. —
Za zabavo služi kegljišče, po zimi zakurjeno. — Po
leti sedi na senčnatem vrtu.

V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko
družbo, posebno v sredah zvečer.

Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus. Lastnik: **Ivan Millionig.**

Slovenski volilci!

Volite pri nakupu svojih potrebščin **narodno** špecerijsko trgovino

Alojzij Šumenjak,

ki se nahaja v lastni hiši v Mariboru, Tegetthoffova cesta 57. Velika zaloga vsega blaga, ki se prodaja v prid
družbe sv. Cirila in Metoda in v korist obmejnim Slovencem kakor: vžigalice, milo, Kolinsko cikorijo itd.

Slovenci: „Svoji k svojim“!

Postrežba točna in solidna!